

Motion till riksdagen 2006/07:T13

**av Börje Vestlund m.fl. (s)
med anledning av prop. 2006/07:55**

Statens ansvar för vissa betaltjänster

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att återkomma med förslag om hur man ska lösa situationen för särskilda grupper före utgången av 2007.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om avgångsvederlag för de anställda som avvecklas i Svensk Kassaservice.

Motivering

Sedan mycket lång tid har Posten varit ansvarig för svenskarnas betalningar och insättning samt uttag på konto. Under de senaste 10–20 åren har emellertid denna bild förändrats genom att människor genom egna giroblanketter sköter betalningen hemifrån, men framför allt genom att ny teknik som betalning över Internet samt telefonservice blivit allt vanligare. Det är ingen tvekan om att den utbredda kassaservice som idag finns inte har den stora betydelse den en gång hade. De flesta människor har inte ens någon gång per år behov av den service Svensk Kassaservice kan ge. Nedläggning av Svensk Kassaservice i dess nuvarande form är sannolikt därför oundvikligt. Det bör också i sammanhanget påpekas att all verksamhet som Svensk Kassaservice idag har är på uppdrag av olika banker, ett uppdrag där Svensk Kassaservice inte har fått betalt fullt ut. Samtidigt har dessa banker lagt ner sin kontanthantering på många håll. Det är därför tveksamt att Svensk Kassaservice ska utföra kontanthanteringen för ett antal banker och inte ens erhålla betalt fullt ut. Detta har också varit ett problem som alltmer urholkat lönsamheten i Svensk Kassaservice.

Den utredning som nu ligger till grund för propositionen har vissa brister. Det saknas en samlad bedömning av konsekvenserna för de särskilda grupper som kan antas ha särskilda behov av de betaltjänster Svensk Kassaservice har

Fel! Okänt namn på

erbjudit. Utredningen har visserligen gått igenom varje sådan grupp men konstaterat att för just denna grupp anses det inte motiverat att ha kvar Svensk Kassaservice i dess nuvarande utformning. Det saknas dock en samlad bedömning av de behov som de särskilda grupperna gemensamt kan ha. Någon sådan bedömning framgår inte heller av propositionen. Oftast kan ju behoven lösas för de flesta grupper, men inte för gruppen som idag inte har tillgång till bankkonto. Detta kan gälla de som enligt nuvarande banklagstiftning inte har rätt att få bankkonto, men också de som nekas att vara kunder i en bank, t.ex. de som fått betalningsanmärkningar eller gått i konkurs. Vidare finns oftast missbrukare och hemlösa i denna grupp samt människor med kriminellt förflutet. Det enklaste hade varit att i lagstiftning införa att alla har rätt till ett bankkonto för att klara sina betalningar, men om inte detta är möjligt borde det rimligen vara så att regeringen måste återkomma till riksdagen med förslag om hur man ska lösa situationen för denna grupp.

Propositionen tar endast upp i avsnittet om konsekvenserna av beslutet hur situationen för de anställda ska lösas. Någon egentlig lösning anges inte, endast att det är Posten AB som har detta ansvar. Det är en märklig syn; staten tar bort lagstiftningen som är en förutsättning för att de anställda som idag finns i Svensk Kassaservice kan få sin utkomst, men man är inte beredd att ta ansvar för sina beslut. I stället hänvisar man endast till Posten AB:s egna avsättningar för detta ändamål som på sedvanligt sätt kan erbjuda omställning och avvecklingsstöd. Situationen för de knappt 1 500 anställda i Svensk Kassaservice är att de oftast har arbetat i Posten mycket länge. En majoritet är över 55 år och ett betydande antal är över 60. Att i denna situation erbjuda enbart avveckling eller omställning är både orimligt och inhumant. Dessa anställda – nästan alla kvinnor – har ofta fått minskad arbetstid på grund av dålig lönsamhet i Svensk Kassaservice, vilket gör att ersättningen vid deras avveckling inte på långa vägar står i proportion till vad de tjänat under sin tid i Posten. Det är därför både rimligt och klokt att dessa anställda vid en avveckling erhåller avgångsvederlag på en sådan nivå att de inte förlorar mer än de redan har gjort. Vi anser att regeringen bör återkomma med förslag om hur en avveckling med avgångsvederlag ska kunna konstrueras. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 2 april 2007

Börje Vestlund (s)

Veronica Palm (s)

Sylvia Lindgren (s)